

NATALIE LUMIKAUPUNGISSA

SATU

Nino Londaridze-Hakala

Natalie lumikaupungissa

Satu

© 2019 Nino Londaridze-Hakala

Kuvituksen: Nana Melkadze

Käännös: Mako Mäkeläinen

Oikoluku: Kari Tahvanainen

Taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-9012-0

NATALIE
LUMIKAUPUNGISSA

Satu

Nino Londaridze-Hakala

Omistettu Natalie Mäkeläiselle

2019

Marika, Natalie ja Sophia

1.

Natalie, Jorma, Nini ja pihan uusi asukas

 lohuoneen lattialla merensinisilmäinen pieni tyttö istui keskellä rakennuspalikoita ja yritti laittaa niitä oikeaan järjestykseen. Tätä kaikkea katseli tarkkaan sohvalla mukavasti makoileva mustavalkoinen kissa.

– Hän tarvitse apua, koska on taas tekemässä virheen! Tuon takia ehdottomasti lapset tarvitsevat vanhempia ja... kissoja!

– Se on kaikki, hän ajatteli hiljaa, mutta jostain syystä sanoikin viimeisen sanan ääneen!

– Jorma! Mitä sinä puhuit kissoista? kiinnostui tyttö ja lopetti leikkimisen.

– Natalie! Kissojen oleminen lasten vieressä on niin välttämätöntä, että kun ihmiset joskus ymmärtävät sen, he tulevat olemaan erittäin kohteliaita kissoille, selitti Jorma.

– Miten? kysyi Natalie.

– Noo, esimerkiksi aamulla kun menisin pihalle, naapuri kysyisi, miten teillä kuuluu herra Jorma? haaveili Jorma ja kääntyi makaamaan selälleen.

– Ja sitten, olisitko sinä iloinen? ihmetteli Natalie.

– Totta kai! vastasi Jorma.

Keskustelun aikana molemmat huomasivat ikkunasta, että taivaalta rupesi putoamaan suuria lumihutaleita. Ikkunanlaudalta Jorman värinen, mutta erittäin pitkäkarvainen kissa Nini katseli suurella ihmetyksellä tätä kaunista näkyä!

– Luulen, että Ninille ei koskaan tule tylsä olo, koska vaikka monta kertaa on nähnyt tämän, hänelle se on aina uutta ja ihmeellistä! sanoi Jorma.

– Etkö sinä ihmettele koskaan? kysyi Natalie.

– Minua ei ihmetytä mitään paitsi se, että kun ei ole ruokaa minun kuppissa, selitti Jorma.

Aika pian ulkona tulivat kaikki paikat valkoiseksi lumesta! Tätä Natalie ei voinut vastustaa vaan kiireesti puki takin, vaihtoi kengät, otti hanskat ja lähti pihalle Jorman ja Ninin kanssa.

Natalie meni keskelle pihaa ja aloitti lumiukon rakentamisen. Aluksi hän teki kaksi isoa lumipalloa, sitten laittoi ne päällekkäin ja viimeksi sovelsi pienen lumipallon pään paikalle. Natalie otti pihan nurkasta

tyhjän kukkaruukun ja laittoi se lumiukolle päähän hatuksi! Lopuksi, kun Natalie teki pienillä kivillä hänelle silmät, suun ja nenän porkkanasta, lumiukko oli valmis!!! Natalie pudisti hanskat ja jäi katsomaan tyytyväisenä oman käden jälkeä!

Nini ihmetteli vielä enemmän, kun näki Natalien teoksen, köyristi selkäänsä ja rupesi sihisemään!

- Se on hyvä, että olet täällä, koska oravat ja linnut luulee sinua pe-lättimeksi eivätkä enää tulee meidän pihalle syömään! sanoi Jorma pihan uudelle asukkaalle.

Oli jo myöhä, kun Natalie meni sisälle kotiin. Jorma ja Nini hyppäsivät aidan yli ja lähtivät eri suuntiin.

2.

Tapaaminen lumitytön kanssa

Yöllä Natalie nukkui omassa sängyssään yhtä mukavasti kuin linnunpoikanen ja näki ihana unen! Kesäisessä säässä hänen serkkunsa Sophia ja Marika kävelivät hänen kanssaan käsi kädessä pienellä tiellä merenrannan suuntaan, missä kaukana horisontissa taivaalla paistoi kolme aurinkoa!

– Yksi aurinko on sinun! sanoi Sophia Natalielle.

– Toinen on sinun! vastasi Natalie Sophialle.
– Ja kolmas on sinun! yhteen ääneen sanoivat Natalie ja Sophia Marikalle.
– Nyt on ympärillä enemmän lämpöä ja valoa, koska taivalla paistaa kolme aurinkoa! ajattelivat tytöt ja edelleen käsi kädessä kävelivät eteenpäin.

– Todellisuudessa nuo auringot paistavat teidän sydämissänne, koska te rakastatte toisianne niin kovin! vihelteli pääskynen, lennähti sitten tyttöjen ympärillä kerran ja lensi taivaalle.

Yhtäkkiä Natalien herätti unesta itkun ääni, joka tuli pihasta! Natalie nousi nopeasti sängystä ja koska hän oli vielä ihanan unen muistoissa, laittoi hän yöpaidan ja housujen päällä vaalean punaisen kesätakin, jalkaan kotitossut, ja hyvin hiljaa, jotta ei herätä ketään, meni ulos!

Natalie ei voinut uskoa omia silmiään! Hänen tekemänsä lumiukko itki kovin ja kyyneleiden sijaan silmistä tuli isoja lumihiutaleita!

Ensimmäinen kerta kun näen, että joku itkee ja kyyneleiden sijaan tulee lumihiutaleita! ihmetteli Natalie.

– Enkä minä olen nähnyt, että lapsi tulisi talvella pihalle kesävaatteissa! Mutta olisi parempi, jos kysyisit miksi minä itken! huomautti hän Natalieta.

– Miksi sinä itket? Natalie oli todellakin kiinnostunut.

– Onko se sinun mielestäsi oikein, että laitoit tyhjän kukkaruukun minun päähäni? Tai sano minulle, sopiiko tytöille nenäksi porkkana? hän moitti.

– Sinähän olet lumiukko! muistutti hänelle Natalie.

– Et edes tiedä, kenet olet tehnyt! Todellisuudessa olen lumityttö! selitti hän kuinka asia oli.

– Anteeksi! Sitten olet oikeassa, kun itket, koska tytöille kuuluisi ihan erilainen hattu! Mutta älä murehdi! Heti autan sinua! Natalie lupasi. Sitten hän meni sisälle kotiin, haki sieltä äidin valkoisen kesähatun ja laittoi sen lumitytön päähän kukkaruukun sijaan. Tuon kaiken jälkeen tapahtui ihme!

Yhtäkkiä Natalien edessä seisoj jaloillaan lumityttö, kauniit silmät, suu, kädet, ja nyt myös porkkananenä muuttui tytön nenäksi!!!

– Kiitos sinulle! Nyt voin lähteäkin kotiin päin! sanoi lumityttö.

– Missä sinä asut? kiinnostui Natalie.

Pikkuinen Natalie-tyttö lähtee etsimään lumikaupunkia, jonne hän matkaa monien satumaisten vaiheiden kautta.“- Haluaisin niin kovin käydä lumikaupungissa, missä minun uusi ystäväni lumityttö asuu! sanoi Natalie itsekseen.“

Natalie taittaa matkaa muun muassa punanokkaisen variksen ja Rekku-koiran kanssa. Matkalla vastaan tulee monenlaisia hauskoja eläimiä ja satuolentoja.

Kirjavakorvainen jänis, hellyydenkipeä valas, omenamato, strutsi, sadepisara, kultaharjahevonen, epäjärjestyksen kuningatar ja keltapipoinen poika tulevat lukijalle tutuiksi satukirjan sivuilta.

„- Ja vielä, muistakaa, että jokainen hyvä teko on yhtä suuri ja voimakas kuin sydäimestä lausuttu rukous, sillä voi aina pelastaa jonkun! sanoi lopuksi salaperäinen olento nukeille ja piiloutui takaisin simpukkaan.“

Sadussa on pieniä viisaita opetuksia niin tasa-arvosta kuin siitäkin, millainen on aarre, joka ei voi kadota koskaan. Hyvän ja pahan kamppailussa hyvä voittaa ja hyvyys palkitaan.

Luonto on satumainen paikka. Sen me joskus unohdamme. Tämäkin satu todistaa siitä, että luonto on satujen ehtymätön lähde, aarteiden aarre.

Luonnosta löytyvät myös sateenkaaren silta ja taikakirsikkapuu. Ja lumihiihtaleissa piilee suuri salaisuus.

Nino Londaridze-Hakalan satukirjassa Natalie lumikaupungissa on peräti kaksikymmentäkuusi lukua, joten jännittäviä seikkailuja riittää.

*Kari Tahvanainen
kirjailija, yhteiskuntatieteiden maisteri*

Nino Londaridze-Hakala on musiikkipedagogi ja kirjailija.

Hänen kirjojaan on ilmestynyt suomen, georgian, saksan ja englannin kielillä.

Vuonna 1998 hän perusti Porissa Vanha kaappi-marionettiteatterin, jossa taidemaalarina toimi hänen tyttärensä Mako Mäkeläinen.

Vanha Kaapi on esiintynyt kaupungeissa eri puolilla Suomea, muun muassa Porissa, Tampereella ja Oulussa.

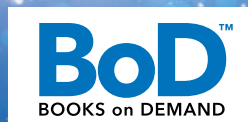
Hän on osallistunut kansainvälisiin festivaaleihin ulkomailla.

Vuonna 2000 hän oli Saksassa Dizebachin kansainvälisillä musiikkifestivaaleilla näytelmällään **Miten Prinssi löysi Kesän kukkasen** pohjoismaista. Musiikin näytelmään sävelsi ja esitti Irma Issakadze.

Vuonna 2004 hän oli mukana Georgiassa teatterin kansainvälisillä festivaaleilla näytelmällään **Pikku Prinssi**. Musiikin siihen sävelsi ja esitti Toni Randell.

ISBN: 978-952-80-9012-0

www.bod.fi

